2-25030097-12-2c-06032025
dosar nr. 2c-409/2025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

24 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătorul Ciprian Valah din cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), examinând unipersonal în procedura scrisă cauza civilă la acțiunea înaintată de SRL „Duo-Ego” împotriva SRL „Construct-Lux TG” privind încasarea datoriei,-

a c o n s t a t a t:

Pretenții revendicate

La 28.02.2025, reclamantul SRL „Duo-Ego” a înaintat în judecată prezenta acțiune împotriva pârâtului SRL „Construct-Lux TG” prin care solicită a încasa de la pârât în beneficiul reclamantului: **1**.datoria la marfa livrată în mărime de 10.414,02 lei; **2**.dobânda de întârziere 2821,7 lei; **3**.cheltuielile de judecată privind taxa de timbru 200 lei, taxa de stat 579,39 lei și asistența juridică 6000 lei.

În fapt, reclamantul menționează că a vândut pârâtului bunuri începând cu luna mai 2020 și pentru fiecare acțiune a eliberat pârâtului factură fiscală care includea datele corespunzătoare livrării. Din conținutul facturilor rezultă că părțile au agreat apariția raportului juridic obligațional sub forma de vânzare-cumpărare, reclamantul având obligația să vândă pârâtului bunuri, cu eliberarea facturilor fiscale, iar pârâtul să achite costul acestora. Existența și conținutul facturilor fiscale denotă executarea obligației reclamantului de a vinde bunuri pârâtului. Pârâtul și-a executat obligațiile doar periodic cu depășirea termenului de plată, acumulând restanțe ce rezultă din actele de verificare reciprocă, însă nu suficient pentru a acoperi valoarea totală și în termen a obligaților pecuniare, restanța pârâtului la data depunerii prezentei cereri constituind 10.414,02 lei.

Reclamantul reține că a expediat pârâtului somații la 06.08.2024 și 14.02.2025, prin care a revendicat stingerea datoriei acumulate în termen de 5 zile lucrătoare din data recepționării scrisorii și au fost recepționate la 07.08.2024 și 17.02.2025, conform avizelor de recepție, însă fără rezultat, fapt confirmat prin actul de verificare.

Reclamantul menționează că circumstanțele descrise au adus atingere drepturilor reclamantului, apărarea cărora a generat înaintarea prezentei acțiuni în judecată.

Reclamantul invocă legislația aplicabilă speței din care rezultă că factura fiscală reprezintă un formular tipizat de document primar cu regim special, pe suport de hârtie sau în formă electronică, prezentat cumpărătorului (beneficiarului) la livrare de mărfuri, servicii. Astfel, prin livrarea mărfii indicate în facturile fiscale, reclamantul a vândut pârâtului bunuri, iar pârâtul și-a asumat obligația să achite contravaloarea lor.

Reclamantul reține că fără a lua în considerație obligațiile asumate, pârâtul a achitat doar parțial costul mărfurilor procurate, cauzând reclamantului un prejudiciu sub formă de datorie în mărime de 10.414,02 lei.

Reclamantul menționează că în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Temeiul executării rezidă în existența unei obligații, care trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Totodată, dacă termenul de executare a obligației nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea ei, iar dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului, iar prin somațiile expediate pârâtului la 06.08.2024 și 14.02.2025 reclamant i-a solicitat achitarea restanței acumulate, însă deși scrisorile au fost recepționate de pârât la 07.08.2024 și 17.02.2025, nu a întreprins acțiuni pentru a stinge datoria nici parțial.

Reclamantul reține că urmare neexecutării obligației de plată la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data efectuării plății, rata dobânzii fiind egală cu rata prevăzută la art.874 Cod civil plus 9 % pe an (art.942 Cod civil).

Astfel, deoarece pârâtul a admis o datorie prin neexecutarea în termen a obligației, care conform legislației este susceptibilă dobânzii de întârziere, urmează a încasa de la pârât suplimentar datoriei de bază și dobânda de întârziere în mărime de 2821,7 lei.

Reclamantul menționează că în cazul admiterii acțiunii pârâtul este obligat să acopere și cheltuielile de judecată aferente prezentei cauze, la caz: taxa de stat 579,39 lei; taxa de timbru 200 lei; asistența juridică 6000 lei – cheltuieli achitate de reclamant potrivit ordinilor de plată și a contractului de asistență juridică încheiat cu avocatul.

Examinarea cauzei în procedura scrisă

Acțiunea s-a acceptat în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă de judecătorul Vitalie Stratan la 11.03.2025 (f.d.20), procedură care se examinează fără dezbateri publice conform art.276^3 Cod de procedură civilă.

La 24.06.2025, cauza s-a redistribuit actualului judecător (f.d.28).

Reclamantul SRL „Duo-Ego” și avocatul acestuia Codru Olesea au fost notificați despre examinarea cauzei în procedura scrisă (f.d.30,31).

Pârâtul SRL „Construct-Lux TG” a fost notificat despre examinarea cauzei în procedura scrisă cu aviz recomandat recepționat (f.d.32), însă nu a depus referință.

Aprecierea judecătorului

Examinând unipersonal cauza în procedura scrisă, judecătorul consideră că acțiunea nu este întemeiată având în vedere următoarele.

Referitor la pretenția din acțiune privind încasarea de la pârât în beneficiul reclamantului a datoriei la marfa livrată în mărime de 10.414,02 lei, judecătorul reține următoarele circumstanțe și norme aplicabile.

Circumstanțe/probe. În admiterea pretenției reclamantul a anexat: factură fiscală (f.d.9); acte decontări reciproce 2020 (f.d.10-13); somații (f.d.14-17).

Norme aplicabile. Conform art.1108 Cod civil, (1) Prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească prețul convenit. (2) Vânzătorul se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vânzare-cumpărare nu este prevăzut altfel. (3) Dacă prețul nu este indicat direct în contractul de vânzări-cumpărare, părțile pot conveni asupra modului de determinare a lui.

Potrivit art.321 Cod civil, (1) Trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoane [...] dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 lei [...]. (2) În cazul în care, conform legii [...] actul juridic trebuie încheiat în scris, el poate fi încheiat atât prin întocmirea unui singur înscris, semnat de părți, cât şi printr-un schimb de scrisori, telegrame, telefonograme, documente electronice, altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat.

Conform art.118 Cod de procedură civilă (CPC), (1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor sale [...].

Potrivit art.121 CPC, instanța reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă [...] concluziile referitoare la existența [...] de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Concluziile judecătorului. Din circumstanțele și normele reținute, judecătorul consideră că nu este întemeiată pretenția din acțiune privind încasarea datoriei la marfa livrată în mărime de 10.414,02 lei, de la pârât în beneficiul reclamantului.

Judecătorul a ajuns la această concluzie în lipsa probelor din dosar ce ar confirma că reclamantul ar fi încheiat cu pârâtul contract de vânzare-cumpărare a mărfii din speță cu titlu de datorie a pârâtului și anume reclamantul invocă faptul că a eliberat pârâtului doar factură fiscală referitor la marfa din speță a cărei datorie depășește la caz 1000 lei.

Or, potrivit legislației trebuie să fie încheiate în scris actele juridice obiectul cărora depășește 1000 lei (*art.321 alin.(1) Cod civil*), care poate fi încheiat prin întocmirea unui singur înscris semnat de ambele părți (*art.321 alin.(2) Cod civil*).

Respectiv, factura fiscală face parte din înscrisurile în temeiul căreia datoria din speță poate fi revendicată de reclamant, însă produce efecte juridice numai dacă este semnată de ambele părți, în caz contrar acțiunea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată în lipsa actului juridic încheiat în scris și semnat de ambele părți.

La caz judecătorul constată că din factura fiscală anexată de reclamant în susținerea acțiunii nu este clar cine este persoana care a semnat această factură fiscală în interesele pârâtului SRL „Construct-Lux TG” și anume nu este clar numele și prenumele persoanei care a semnat această factură în numele pârâtului (f.d.9).

Or, conform legislației reclamantul este obligat să probeze circumstanțele speței (*art.118 alin.(1) CPC*), iar instanța reține numai probele pertinente ce confirmă

existența circumstanțelor importante pentru soluționarea justă a cazului (*art.121 CPC*).

Prin urmare, reieșind din circumstanțele reținute instanța consideră că se atestă temei de drept din prisma cadrului legal indicat supra prin care să fie respinsă ca neîntemeiată pretenția din acțiune privind încasarea de la pârât în beneficiul reclamantului a datoriei la marfa livrată în mărime de 10.414,02 lei.

Referitor la celelalte pretenții din acțiune privind încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, judecătorul consideră că urmează a fi respinse din motivul că sunt pretenții secundare în raport cu pretenția principală respinsă de judecător ca neîntemeiată (*privind încasarea datoriei la marfa livrată în mărime de 10.414,02 lei*).

Având în vedere circumstanțele reținute și normele aplicabile, judecătorul ajunge la concluzia că acțiunea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art.art: 236-241 Cod de procedură civilă, judecătorul,-

h o t ă r ă ș t e:

A respinge ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Duo-Ego” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Construct-Lux TG” privind încasarea datoriei la marfa livrată în mărime de 10414,02 lei, dobânzii de întârziere 2821,7 lei și a cheltuielilor de judecată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțare prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Judecător Ciprian Valah